

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 445: Cái Gọi Là Ngồi Trong Vi Trần Chuyển Đại Pháp Luân, Trên Đầu Sợi Lông Kiến Lập Cõi Bảo Vương

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 038)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Sở vị tọa vi trần lý chuyển đại pháp luân, ư nhất hào đoan kiến Bảo Vương sát.】 *(Nghĩa là: Ngồi trong vi trần chuyển đại pháp luân, trên đầu sợi lông kiến lập cõi Bảo Vương).*

Những điều này là Phật thường nói trong kinh. Vi trần là y báo nhỏ nhất; ở trong một hạt vi trần, chuyển đại pháp luân chính là Phật giảng kinh thuyết pháp, là đại đạo tràng của Phật, số lượng thính chúng là vô lượng vô biên, đó là sự thật chứ không phải giả. Nhục nhãn của chúng ta nhìn thấy rất hạn hẹp, nhục nhãn phàm phu chỉ có thể nhìn thấy vài phàm phu đang ngồi ở đây. Nếu Phật giảng kinh ở nơi này, thì Thiên Long bát bộ, quỷ thần, Bồ tát ở mười phương thế giới [đều đến dự]; chúng ta hãy xem pháp hội đó trong kinh Hoa Nghiêm. Quý vị thường tụng kinh Địa Tạng, người tụng kinh Hoa Nghiêm thì ít, người tụng kinh Địa Tạng thì nhiều. Quý vị xem phẩm Phân Thân Tập Hội trong Kinh Địa Tạng, lúc Thế Tôn giảng kinh Địa Tạng, chư Phật ở mười phương thế giới đều dẫn theo thị giả đến tham dự đại hội, pháp hội đó thật thù thắng trang nghiêm. Làm sao chứa cho hết? Lớn nhỏ không hai (đại tiểu bất nhị). Cho nên căn thất của ngài Duy Ma, có thể chứa được mười vạn tòa sư tử. Căn phòng rộng một trượng vuông đó của ngài không hề phóng to, tòa sư tử của các ngài cũng không hề thu nhỏ; đây chính là ngồi trong vi trần chuyển đại pháp luân, trên đầu sợi lông kiến lập cõi Bảo Vương. “Hào đoan” là đầu sợi lông; “Bảo Vương sát”: Bảo Vương là Phật, Phật sát là cõi Phật, cõi Phật là tam thiên đại thiên thế giới. Tam thiên đại thiên thế giới ở đâu? Ở trên đầu một sợi lông. Đây là nói đến pháp giới sự sự vô ngại.

【Tận thập phương thế giới thị tự kỷ quang minh. Hựu viết, sơn hà cập đại địa toàn lộ Pháp Vương thân.】 *(Nghĩa là: Khắp mười phương thế giới là quang minh của chính mình. Lại nói: Núi sông cùng đại địa hiển lộ trọn vẹn Pháp Vương thân).*

Mười phương thế giới là tận hư không biến pháp giới; tận hư không biến pháp giới là chính mình, là quang minh của chính mình. Quang minh chính là pháp thân, quang minh chính là tự tánh, quang minh chính là chân tâm; chân tâm tự tánh của chúng ta bao hàm cả mười phương thế giới. Trong Kinh Lăng Nghiêm, Phật có đưa ra một ví dụ: Phật ví chân tâm bản tánh của chúng ta như hư không, ví vô lượng vô biên cõi nước chư Phật mười phương như đám mây. Từ ví dụ này, chúng ta liền biết được tâm tánh của chúng ta lớn lao đến mức nào, thực sự là vô lượng vô biên. Trong kinh Phật thường nói, vô lượng vô biên cõi nước chư Phật đều do chân tâm tự tánh của chúng ta biến hiện ra. Tâm tánh là “năng biến”, mười phương thế giới là “sở biến”, năng và sở là một chứ không phải hai. Cho nên mười phương thế giới chính là thanh tịnh pháp thân của chính mình, chính là Bát-nhã trí tuệ của chính mình. Lại nói “núi sông cùng đại địa hiển lộ trọn vẹn Pháp Vương thân”, câu này là nói đến cảnh giới chư pháp nhất như; khi đạt đến chư pháp nhất như, cảnh giới này liền hiện tiền.